

Č. 9087.

Policejní právo trestní (Podk. Rus): Promlčení trestnosti podle § 31 zák. čl. XL:1879 nastává i za trvání řízení odvolacího.

(Nález ze dne 24. února 1931 č. 1358).

Prejudikatura: Boh. A 6503/27.

Věc: Mořic S. v Mukačevě proti ministerstvu vnitra o přestupek vl. nař. č. 516/20.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozsudkem policejního komisařství v Mukačevě ze 3. ledna 1925 byl st-I uznán vinným přestupkem § 17 vl. nař. č. 516/20, jehož se dopustil tím, že přes vyzvání lichevního kontrolora nechtěl dovoliti prohlídku svého obchodu, a byl odsouzen k uzamčení na 1 měsíc a k peněžité pokutě v částce 1.000 Kč. Županský úřad v Mukačevě rozsudkem ze 6. listopadu 1925 nevyhověl odvolání podanému st-Iem z rozsudku prvé stolice a potvrdil jej v plném znění. Civ. správa Podk. Rusi rozhodnutím ze 6. dubna 1926 nevyhověla dalšímu odvolání st-Iovu. Toto rozhodnutí civilní správy bylo nálezem nss-u ze 6. dubna 1926 zrušeno pro nezákonnost, ježto civilní správa nebyla příslušná rozhodovati v této věci jako III. stolice.

Na to vydal žal. úřad rozhodnutí nyní naříkané, kterým nevyhověl odvolání proti rozhodnutí županského úřadu v Mukačevě, pozměnil však výrok o trestu uzamčení podle § 21 zák. čl. XL:1879 v tom smyslu, že odsuzuje jmenovaného k peněžité pokutě v obnosu 2.000 Kč, v případě nedobytnosti k uzamčení v trvání 30 dnů.

Uvažuje o stížnosti podané na toto rozhodnutí min. vnitra, zabýval se nss nejprve námitkou, že trestní řízení mělo býti podle § 31 přestupkového zákona zastaveno, poněvadž župní úřad vydal rozsudek dne 6. listopadu 1925, o odvolání proti tomuto rozsudku bylo však rozhodnuto kompetentním úřadem, totiž min. vnitra teprve dne 1. června 1928, uplynulo tedy od vydání rozsudku župního úřadu do rozhodnutí III. stolice více než 1 rok, takže trestní řízení nemohlo býti z důvodu promlčení již vedeno. Ježto žal. úřad na promlčení nevzal zřetele, jest jeho rozhodnutí nezákonné.

Rozhodnutí nss-u jest založeno na této úvaze:

Podle § 31 zák. čl. XL:1879 možnost zahájit trestní řízení, pokud zvláštní zákon jinak neustanovuje, promlčí se v 6 měsících. Toto ustanovení platí nejen pro zahájení trestního řízení, nýbrž i pro další jeho fáze, jak nss vyslovil již v nál. Boh. A 5004/25 a 6503/27. Ježto zák. čl. XL:1879 nemá zvláštního ustanovení o tom, kdy promlčení počíná běžeti, a kterými skutečnostmi promlčení se přetrhuje, platí v těchto směrech se zřetelem na ustanovení § 12 cit. zák. čl. — pokud jde o promlčení — ustanovení § 108 zák. čl. V:1878, podle něhož přerušuje se promlčení usnesením nebo opatřením soudním, jež směřuje pro spáchání trestního činu proti

pachateli, počíná však znovu dnem tohoto usnesení nebo opatření. Z těchto ustanovení v souvislosti s 2. odstavcem bodu 3 § 204 polic. trest. řádu č. 65.000/1909, podle něhož má apelační úřad zrušiti z úřední povinnosti rozhodnutí nižší stolice, shledá-li, že jest zde důvod vylučující zahájení policejního trestního řízení, plyne, že jest zákonnou povinností úřadu přezkoumávajícího rozsudek nižší stolice, aby přihlížel k tomu, není-li přestupek, o který jde, se zřetelem na cit. ustanovení § 31 zák. čl. XL:1879 promlčen, tedy zejména, neuplynula-li od vydání rozhodnutí v odpor vzatého zákonná lhůta šestiměsíční, aniž bylo v této lhůtě vydáno usnesení nebo opatření policejního trestního soudu směřující pro spáchání trestního činu proti pachateli.

Nss mohl ponechati mimo rámec svých úvah otázku, jaký vliv na promlčení mělo v konkrétním případě vydání rozhodnutí civ. správy Podk. Rusi ze 6. dubna 1926, jež bylo později nss-em pro nepříslušnost úřadu zrušeno, jakož i okolnost, že v intimátu tohoto rozhodnutí byl st-l policejním komisařstvím v Mukačevě vyzván, aby uloženou pokutu v částce 3000 Kč do 15 dnů zaplatil; neboť oba tyto akty byly st-li doručeny dne 12. května 1926 a od této doby nebylo podle spisů proti st-li mimo rozhodnutí, jež je vzato v odpor touto stížností, vydáno žádné jiné usnesení nebo opatření, které by promlčení mohlo přerušiti. Ježto pak nař. rozhodnutí bylo straně doručeno dne 19. září 1928, jest konkrétní věc trestní podle § 31 zák. čl. XL:1879 promlčená.

I když stížnost nesprávně pokládá za rozhodný den 1. červen 1928, jímž jest nař. rozhodnutí datováno, přehlížejíc, že rozsudek jest s účinkem vydán proti pachateli jen tehdy, když mu byl podle předpisů policejního řádu sdělen (srov. nál. Boh. A 6503/27) a i když stížnost má nesprávně za to, že promlčecí lhůta činila v konkrétním případě 1 rok a nikoliv 6 měsíců, nutno ji přec uznati důvodnou, neboť z toho, co bylo uvedeno shora, jest zřejmo, že i v roce předcházejícím 1. červnu 1928 nebylo proti st-li vydáno usnesení nebo opatření, jež by promlčení přestupku kladeného mu za vinu přerušilo. Měl proto úřad podle § 204 policejního trestního řádu z úřední moci rozsudek II. stolice zrušiti. Ne učinil-li tak, porušil zákon, a bylo proto rozhodnouti, jak je shora uvedeno.

Č. 9088.

V y v l a s t n ě n í : Vlastník pozemků, které byly vyvlastněny podle zák. o stav. ruchu č. 44/27, nemá právního nároku na to, aby mu byly v náhradě za vyvlastněné pozemky nahrazeny také útraty právního zastoupení v řízení pozůstalostním.

(Nález ze dne 25. února 1931 č. 7991/29).

P r e j u d i k a t u r a : Boh. A 1809/23.

V ě c : Pozůstalost po Karlu K. v M. proti zemské správě politické v Praze o vyvlastnění pozemků.